

УДК 351:316.346.32-053.6

JEL Classification: H83, D71, I28, J13

DOI: 10.31713/ve320265

Войчук М. В.¹

кандидат економічних наук, старший дослідник

ORCID ID: 0000-0002-3848-9708

maksym.voichuk@lutsk-ntu.com.ua

1 Луцький національний технічний університет, м. Луцьк, Україна

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ УЧАСТІ МОЛОДІ У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ТА АДМІНІСТРУВАННІ

У статті обґрунтовано концептуальні засади участі молоді в публічному управлінні та адмініструванні з урахуванням необхідності термінологічного розмежування понять, що характеризують взаємодію молоді з публічними інституціями. Актуальність дослідження зумовлена зростанням ролі молоді як активного учасника формування та реалізації публічної політики, а також поширенням у науковій і управлінській практиці понять *participation*, *involvement* та *engagement*, які нерідко використовують як взаємозамінні. Метою дослідження є уточнення співвідношення зазначених понять і визначення їхньої ролі у формуванні активного громадянства молоді. Методологічну основу дослідження становлять термінологічний аналіз, контент-аналіз, порівняльний метод, системний підхід і концептуальне моделювання. На основі аналізу наукових праць, нормативно-правових актів і матеріалів міжнародних організацій визначено спільні та відмінні характеристики основних форм участі молоді у публічних процесах. У результаті дослідження запропоновано термінологічне розмежування: *participation* – участь, *involvement* – залучення, *engagement* – взаємодія, *influence* – вплив, *co-creation* – спільне творення. Участь визначено як факт участі молоді у публічних процесах; залучення – як ступінь її включеності; взаємодію – як характер та інтенсивність комунікації й спільної роботи; вплив – як можливість позначатися на змісті та результатах публічних рішень; спільне творення – як спільне формування рішень, політик та публічних ініціатив. Запропоновано концептуальну модель «участь–залучення–взаємодія–вплив–спільне творення», яка не розглядається як універсальна ієрархія або обов'язкова послідовність, а визначає взаємопов'язані аналітичні характеристики участі молоді. Здійснено операціоналізацію моделі через систему спостережуваних ознак та

індикаторів, що створює основу для подальшого емпіричного оцінювання механізмів молодіжної участі на рівні територіальних громад, молодіжних рад та процесів формування і реалізації публічної політики. Практичне значення результатів полягає в можливості використання запропонованого підходу для оцінювання не лише наявності механізмів участі, а й ступеня їхньої реальної включеності, взаємодії та впливу на ухвалення публічних рішень.

Ключові слова: публічна політика; молодь; участь молоді; публічне управління та адміністрування; залучення; взаємодія; вплив; спільне творення.

Участь молоді у публічному управлінні та адмініструванні є важливою передумовою розвитку демократичних інституцій, підвищення якості публічних рішень та формування активного громадянства. Сучасні підходи до молодіжної політики передбачають не лише створення умов для представлення інтересів молоді, а й забезпечення можливостей для її залучення до консультацій, вироблення та реалізації публічної політики, взаємодії з органами публічної влади та участі у вирішенні питань місцевого і загальнодержавного значення. Відповідно, молодь дедалі частіше розглядається не лише як цільова група публічної політики, а й як її активний учасник.

Водночас розвиток практик взаємодії молоді з органами публічної влади супроводжується певною термінологічною невизначеністю. У науковій літературі та документах міжнародних організацій використовуються поняття «participation», «involvement» та «engagement», які нерідко перекладаються українською мовою як «участь», «залучення» або «включення» та застосовуються як близькі за змістом або взаємозамінні категорії. Така практика є зрозумілою з огляду на близькість відповідних понять, однак створює методологічну проблему для дослідження молодіжної участі, оскільки не завжди дозволяє чітко визначити, яку саме характеристику взаємодії молоді з публічними інституціями описує кожен із цих термінів.

Особливої актуальності ця проблема набуває у сфері публічного управління та адміністрування, де участь громадян може охоплювати різні форми та механізми взаємодії – від отримання інформації й консультацій до спільного вироблення рішень та реалізації публічних ініціатив. Для молоді такі механізми доповнюються діяльністю

молодіжних рад, молодіжних громадських організацій, консультативно-дорадчих органів, публічними консультаціями та іншими інструментами взаємодії з органами влади. Відтак виникає потреба не лише у визначенні форм молодіжної участі, а й у концептуальному уточненні характеристик самої взаємодії.

Актуальність такого уточнення посилюється в українському контексті через розвиток нормативних і інституційних засад молодіжної політики. Закон України «Про основні засади молодіжної політики» визначає участь молоді як один із важливих напрямів реалізації молодіжної політики та передбачає механізми взаємодії молоді, громадянського суспільства та органів публічної влади. Водночас наукові дослідження молодіжної участі в Україні зосереджуються переважно на її формах, мотивації молоді, діяльності молодіжних рад та інституційних механізмах, тоді як питання співвідношення понять «участь», «залучення» та «взаємодія» потребує подальшого концептуального опрацювання.

У цьому контексті наукова проблема полягає в необхідності визначення змістових відмінностей між близькими за значенням поняттями, що використовуються для характеристики взаємодії молоді з публічними інституціями та встановлення їхнього місця в системі понять публічного управління. Йдеться не про побудову універсальної ієрархії цих категорій, а про визначення характеристик, за якими можна розрізняти різні способи та ступені взаємодії молоді з процесами публічного управління.

Матеріалами дослідження стали наукові праці українських та зарубіжних дослідників, присвячені участі молоді, громадській участі, публічному управлінню та взаємодії громадян із публічними інституціями, а також документи міжнародних організацій і нормативно-правові акти України у сфері молодіжної політики. Основу джерельної бази становили праці, у яких розглядаються поняття «participation», «involvement» та «engagement», механізми громадської та молодіжної участі, а також сучасні підходи до залучення громадян до процесів формування та реалізації публічної політики. Окрему групу матеріалів становили документи OECD, Ради Європи та Європейського Союзу, що визначають сучасні підходи до громадянської та молодіжної участі, а також українське законодавство, зокрема Закон України «Про основні засади молодіжної політики».

Методологічну основу дослідження становить поєднання загальнонаукових і спеціальних методів, застосованих відповідно до поставленої мети та завдань. Основним є термінологічний аналіз, за допомогою якого визначено зміст і особливості використання понять «participation», «involvement» та «engagement» у науковому й інституційному дискурсі. Його застосування дозволило виявити як спільні характеристики зазначених понять, так і відмінності у їхньому змістовому акценті.

Контент-аналіз використано для систематизації підходів до визначення молодіжної участі та способів її представлення у наукових публікаціях, нормативних документах і матеріалах міжнародних організацій. Особливу увагу приділено контекстам, у яких відповідні терміни використовуються для характеристики взаємодії молоді з органами публічної влади та іншими суб'єктами публічного управління. Порівняльний метод застосовано для зіставлення підходів до молодіжної участі, сформованих у міжнародному та українському науковому й нормативному дискурсі. Це дозволило визначити спільні та відмінні характеристики понятійного апарату, а також встановити особливості його використання в українському контексті. Системний підхід використано для розгляду участі молоді не як окремого інструменту, а як складової взаємодії між молоддю, органами публічної влади та організаціями громадянського суспільства. У межах такого підходу увагу зосереджено на взаємозв'язку між участю, залученням, взаємодією, можливістю впливати на публічні рішення та формуванням активного громадянства.

Для узагальнення отриманих результатів застосовано метод концептуального моделювання, за допомогою якого сформовано авторський підхід до розмежування понять «participation», «involvement» та «engagement» у дослідженні молодіжної участі у публічному управлінні та адмініструванні. При цьому запропонована концептуальна модель розглядається як аналітична конструкція, призначена для уточнення понятійного апарату дослідження, а не як універсальна ієрархія форм участі.

Послідовність дослідження передбачала декілька взаємопов'язаних етапів: визначення ключових понять і підходів до їх трактування; аналіз особливостей використання відповідної термінології у сфері публічного управління та молодіжної політики;

порівняння українського та міжнародного дискурсів; виокремлення спільних і відмінних характеристик понять; формування концептуального підходу до їх розмежування та визначення його значення для аналізу участі молоді у публічному управлінні та адмініструванні.

Застосування зазначеної методології дозволило поєднати термінологічний аналіз із дослідженням інституційного контексту молодіжної участі та сформуванню підґрунтя для подальшого обґрунтування концептуальних засад участі молоді у публічному управлінні та адмініструванні.

Метою статті є визначення концептуальних засад участі молоді в публічному управлінні та адмініструванні шляхом уточнення співвідношення понять «участь», «залучення» та «взаємодія» і визначення їхньої ролі у формуванні активного громадянства молоді.

Досягнення поставленої мети передбачає вирішення таких завдань: проаналізувати підходи до визначення понять «participation», «involvement» та «engagement» у науковій літературі й документах міжнародних організацій; визначити особливості їх використання в контексті публічного управління та молодіжної політики; зіставити міжнародні підходи з українським нормативним і науковим дискурсом; запропонувати концептуальне розмежування зазначених понять для аналізу участі молоді в публічному управлінні та адмініструванні.

Проблематика участі молоді в суспільному та публічному житті представлена в значному обсязі сучасних досліджень. У міжнародній літературі участь молоді розглядається як багатовимірний процес, що охоплює можливості молодих людей впливати на рішення та процеси, які їх стосуються. Б. Чековей [9] акцентує увагу на участі молоді як на процесі залучення молодих людей до вирішення питань, що мають для них значення, тоді як Б. В. Хед [13] розглядає молодіжну участь у контексті взаємодії молоді з органами влади та іншими інституціями. Таким чином, у міжнародному дискурсі участь пов'язується не лише з формальною присутністю молоді у відповідних процесах, а й з можливістю її реального включення до публічної взаємодії.

Важливе місце в дослідженні громадської участі посідає розмежування механізмів і форм взаємодії громадян із публічними інституціями. Г. Роу та Л. Дж. Фревер [16] запропонував типологізацію механізмів громадської взаємодії, акцентуючи увагу на характері

комунікації між громадянами та органами, що ухвалюють рішення. У сфері публічного управління Дж. Г. Шафер [17] систематизує підходи до підвищення рівня «public engagement» і «participation» у місцевому врядуванні. Це свідчить про те, що поняття «participation» та «engagement» використовуються у науковій літературі як близькі, але не тотожні характеристики взаємодії громадян із публічними інституціями.

Сучасні інституційні підходи також розширюють розуміння громадської участі. OECD розглядає участь громадян як сукупність процесів, за допомогою яких громадяни можуть бути поінформовані, надавати свій внесок, залучатися до обговорення та брати участь у формуванні публічних рішень [14; 15]. Рада Європи та Європейський Союз приділяють особливу увагу «meaningful youth participation», підкреслюючи значення створення реальних можливостей для молоді впливати на рішення та процеси, що її стосуються [10–12]. Отже, у сучасному європейському дискурсі молодіжна участь дедалі більше розглядається крізь призму якості взаємодії та можливості впливу, а не лише факту участі.

В українських дослідженнях увага переважно зосереджується на інституційних механізмах і практиках участі молоді. О. Байдарова та М. Печончик [1] досліджує участь молоді в діяльності молодіжних рад територіальних громад. Остапенко [6] – мотиваційні чинники участі української молоді в діяльності громади. Маселко [5] – розвиток молодіжної політики територіальних громад. Інституційні та адміністративно-правові аспекти участі громадян також розглядаються у працях В. Савіцької [7], А. Щетини та Р. Фросіняк [8], а питання громадської співучасті й європейських стандартів участі – у дослідженнях М. Войчука, М. Міщук та Х. Словік [2; 3]. Водночас аналіз зазначених праць показує, що питання чіткого розмежування понять «участь», «залучення» та «взаємодія» як окремих характеристик процесу взаємодії молоді з публічними інституціями залишається недостатньо опрацьованим. Саме ця обставина визначає подальший напрям дослідження.

Проведений аналіз наукових та інституційних джерел засвідчив, що поняття participation, involvement та engagement використовуються для опису процесів взаємодії громадян із публічними інституціями, близьких за змістом, однак не є повністю тотожними. Їхні змістові відмінності доцільно визначати не через

жорстку ієрархію «нижчого» та «вищого» рівнів участі, а через різні характеристики взаємодії: факт участі, ступінь включеності, характер взаємодії, можливість впливу та спільне формування рішень.

У найбільш загальному розумінні *participation* доцільно трактувати як участь, тобто безпосереднє залучення особи або групи до певного процесу, діяльності чи процедури. Саме це поняття є найширшим і може охоплювати різноманітні форми взаємодії з публічними інституціями. У дослідженнях молодіжної участі Б. Чековей [9] та Б. В. Хед [13] наголошує на необхідності створення для молоді реальних можливостей брати участь у вирішенні питань, що її стосуються. Водночас сам факт участі ще не свідчить про характер або результативність такої взаємодії. Молодь може бути присутньою у процесі консультації, брати участь у засіданні чи надавати пропозиції, але це не означає автоматичного впливу на кінцеве рішення.

Поняття *involvement* має дещо інший змістовий акцент. Його доцільно пов'язувати із залученням та ступенем включеності особи чи групи до певного процесу. У такому розумінні *involvement* характеризує не стільки сам факт участі, скільки те, наскільки особа включена у відповідну діяльність, чи має можливість висловлювати позицію, надавати пропозиції та бути присутньою на різних етапах процесу. Водночас залучення також не обов'язково означає наявність реального впливу на ухвалення рішення.

Поняття *engagement* акцентує увагу вже на характері та інтенсивності взаємодії. У літературі з публічного управління воно використовується для позначення активної взаємодії громадян із публічними інституціями, яка передбачає комунікацію, обмін позиціями та певну взаємну відповідальність сторін. Г. Роу та Л. Дж. Фревер [16] розглядає громадську взаємодію через різні механізми комунікації між громадянами та суб'єктами ухвалення рішень, а Дж. Г. Шафер [17] пов'язує *public engagement* та *participation* із посиленням взаємодії громадян із місцевим урядом. Отже, *engagement* доцільно розглядати як характеристику більш інтерактивного типу взаємодії, однак не ототожнювати її автоматично з передачею громадянам повноважень щодо ухвалення рішень.

На підставі проведеного аналізу пропонується розглядати співвідношення зазначених понять через п'ять взаємопов'язаних характеристик: участь–залучення–взаємодія–вплив–спільне

творення (табл. 1). Така послідовність не є універсальною ієрархією форм участі, а є аналітичною моделлю, яка дозволяє розрізняти змістові характеристики взаємодії молоді з публічними інституціями.

Запропоноване розмежування дозволяє уникнути поширеного ототожнення участі з реальним впливом. Для публічного управління це має принципове значення, оскільки формальна можливість висловити позицію та фактична здатність впливати на управлінське рішення є різними характеристиками одного й того самого процесу. Саме тому якість молодіжної участі доцільно оцінювати не лише за кількістю залучених молодих людей або створених механізмів участі, а й за характером взаємодії та можливістю врахування результатів цієї взаємодії в ухваленні публічних рішень.

Таблиця 1

Концептуальне розмежування основних характеристик участі молоді у публічному управлінні та адмініструванні

Поняття	Основний зміст	Ключове питання
Participation	факт участі у процесі або діяльності	Чи бере молодь участь?
Involvement	ступінь включеності до процесу	Наскільки молодь включена?
Engagement	активна та інтерактивна взаємодія	Як молодь взаємодіє з іншими учасниками?
Influence	можливість впливати на рішення або їх результати	Чи враховується позиція молоді?
Co-creation	спільне формування рішень, політики або публічних ініціатив	Чи створює молодь рішення разом із публічними інституціями?

Такий підхід узгоджується із сучасними рекомендаціями OECD щодо громадянської участі. У OECD Guidelines for Citizen Participation Processes [14] участь громадян розглядається як сукупність різних процесів взаємодії з органами публічної влади, що можуть передбачати інформування, консультування та безпосереднє залучення громадян до формування політики. Подальший розвиток цього підходу простежується у праці OECD [15], де зроблено акцент на розширенні можливостей громадянської участі на різних етапах політичного циклу. Отже, участь може відбуватися на різних етапах формування та реалізації публічної політики й мати різну глибину взаємодії.

Для молодіжної політики зазначене розмежування набуває додаткового значення. Молодь є неоднорідною соціальною групою, а її участь може реалізовуватися через індивідуальні та колективні форми – молодіжні ради, молодіжні громадські організації, консультативно-дорадчі органи, публічні консультації, волонтерські та громадські ініціативи. Дослідження О. Байдарової та М. Печончик [1] демонструє значення молодіжних рад як інституційного механізму участі молоді у діяльності територіальних громад, тоді як М. Остапенко [6] акцентує увагу на мотиваційних аспектах такої участі. Це дає підстави розглядати молодіжну участь як комплексне явище, що поєднує індивідуальну активність, інституційну взаємодію та можливість впливати на розвиток громади.

Водночас нормативне закріплення участі молоді не повинно розглядатися як достатня умова її результативності. Закон України «Про основні засади молодіжної політики» [4] формує правову основу участі молоді та взаємодії з органами публічної влади, однак практична реалізація відповідних положень залежить від того, чи створюються умови для реального діалогу, врахування позицій молоді та її залучення до процесів ухвалення рішень. У цьому контексті важливим є перехід від розуміння молоді як об'єкта реалізації публічної політики до її сприйняття як суб'єкта публічного управління.

Саме суб'єктність є важливою характеристикою запропонованої концептуальної моделі. Якщо *participation* фіксує сам факт участі, *involvement* – ступінь включеності, а *engagement* – характер взаємодії, то *influence* відображає можливість впливу на результат, а *co-creation* – участь у спільному створенні управлінських рішень або публічних ініціатив. При цьому зазначені характеристики можуть поєднуватися та не обов'язково утворювати послідовні стадії. Наприклад, молодь може бути активно залучена до обговорення питання, але не мати достатніх механізмів впливу на остаточне рішення.

Звідси випливає, що для публічного управління важливо розрізняти наявність механізму участі та його фактичну управлінську результативність. Молодіжна рада, публічна консультація або інший консультативний механізм створює інституційну можливість для участі, але якість цієї участі визначається тим, чи забезпечує механізм реальну комунікацію, включення позицій молоді та можливість їх трансформації у відповідні управлінські рішення.

Таким чином, результати дослідження дають підстави визначити участь молоді у публічному управлінні та адмініструванні як процес взаємодії молодих людей та їхніх представницьких інституцій із суб'єктами публічного управління, що охоплює різний ступінь включеності, активності, взаємодії та можливості впливу на формування й реалізацію публічних рішень. Такий підхід дозволяє перейти від формального трактування молодіжної участі до її розгляду як багатовимірної характеристики взаємодії молоді та публічних інституцій і створює основу для подальшого дослідження її результативності.

Для забезпечення можливості практичного застосування запропонованої концептуальної моделі доцільно здійснити її операціоналізацію. У цьому випадку кожна характеристика участі має бути представлена через сукупність спостережуваних ознак, які дозволяють оцінити не лише наявність взаємодії молоді з публічними інституціями, а й її зміст та результативність.

Таблиця 2

Операціоналізація концептуальної моделі участі молоді у публічному управлінні та адмініструванні

Вимір моделі	Операційне визначення	Основні індикатори
Participation	Фактична участь молоді у публічних процесах	участь у консультаціях, засіданнях, громадських заходах, роботі молодіжних рад та інших механізмах участі
Involvement	Ступінь включеності молоді у процес	регулярність участі, тривалість залучення, участь на різних етапах процесу, можливість надання пропозицій
Engagement	Інтенсивність та інтерактивність взаємодії	частота комунікації, обмін позиціями, діалог із представниками влади, спільна робота над пропозиціями
Influence	Реальна можливість впливу на зміст або результат публічного рішення	врахування пропозицій, зміна проєктів рішень за результатами участі, наявність зворотного зв'язку, вплив на остаточне рішення
Co-creation	Спільне формування публічних рішень, політик або ініціатив	спільне визначення проблем, розроблення рішень, розподіл ролей і відповідальності, спільна реалізація та оцінювання результатів

Операціоналізація дозволяє розглядати запропоновані характеристики як окремі аналітичні виміри, які можуть досліджуватися за допомогою якісних або кількісних методів. Наприклад, participation може бути оцінена через факт і частоту участі, involvement – через тривалість та широту включення, engagement – через інтенсивність взаємодії, influence – через фактичне врахування пропозицій, а co-creation – через наявність спільного вироблення та реалізації рішень.

Важливо, що запропоновані індикатори не формують обов'язкової послідовності переходу від одного виміру до іншого. Вони можуть проявлятися одночасно або незалежно один від одного. Саме тому операціоналізація моделі дозволяє уникнути ототожнення кількості участі з її якістю та перейти до комплексного аналізу того, наскільки участь молоді забезпечує її включеність, взаємодію та реальний вплив на процеси публічного управління.

Такий підхід створює можливість для подальшого формування індикативної матриці оцінювання молодіжної участі, зокрема на рівні територіальних громад, молодіжних рад або окремих процесів формування та реалізації публічної політики.

У результаті дослідження запропоновано чітке термінологічне розмежування основних понять: participation – участь, involvement – залучення, engagement – взаємодія, influence – вплив, co-creation – спільне творення. Відповідно, youth participation у межах цього дослідження трактується як участь молоді, youth involvement – як залучення молоді, а youth engagement – як взаємодія молоді з публічними інституціями та іншими учасниками публічного процесу. Такий підхід дозволяє уникнути механічного ототожнення термінів, які в міжнародній та українській літературі нерідко використовуються як взаємозамінні, та забезпечує їх послідовне використання у подальшому аналізі.

Отже, у дослідженні базовим поняттям визначено участь (participation), тоді як залучення (involvement) характеризує ступінь включеності молоді, взаємодія (engagement) – характер та інтенсивність її взаємодії з публічними інституціями, вплив (influence) – можливість позначатися на змісті та результатах публічних рішень, а спільне творення (co-creation) – спільне формування рішень, політик та публічних ініціатив. Запропоновані поняття розглядаються як

взаємопов'язані, але самостійні аналітичні характеристики, а не як обов'язкові послідовні рівні участі.

1. Байдарова О., Печончик М. Участь молоді в діяльності молодіжної ради територіальної громади. *Вісник КНУ ім. Тараса Шевченка. Соціальна робота*. 2025. Т. 1. № 11. С. 17–28. DOI: <https://doi.org/10.17721/2616-7786.2025/11-1/2>.
2. Войчук М. В., Міщук М. О. European standards for civil society participation in the implementation of youth policy. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2025. № 11(41). С. 90–98. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-11\(41\)-90-98](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-11(41)-90-98).
3. Войчук М. В., Словік Х. О. Консультативно-дорадчі органи як інструмент забезпечення громадської співучасті в управлінні громадою: оцінка ефективності та шляхи оптимізації. *Національні інтереси України*. 2025. № 11(16). С. 1075–1082.
4. Про основні засади молодіжної політики: Закон України від 27.04.2021 № 1414-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2021. № 28. Ст. 234. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1414-20#Text>.
5. Маселко В. М. Проблеми та перспективи розвитку молодіжної політики територіальних громад. *Вісник Полтавського державного аграрного університету. Серія «Публічне управління та адміністрування»*. 2025. № 4. С. 54–59. DOI: <https://doi.org/10.32782/pdau.pma.2025.4.9>.
6. Остапенко М. Участь української молоді у діяльності територіальної громади: мотиваційний аспект. *Науковий часопис УДУ ім. Михайла Драгоманова. Серія 22*. 2024. Вип. 35. С. 39–47. DOI: <https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series22.2024.35.05>.
7. Савіцька В. Генеза розвитку засобів адміністративно-правового забезпечення участі громадян у публічному управлінні в Україні: теоретико-методологічний аспект. *Вісник КНУ ім. Тараса Шевченка. Юридичні науки*. 2026. № 1(131). DOI: <https://doi.org/10.17721/1728-2195/2026/1.131-12>.
8. Щетина А. М., Фросіняк Р. В. Молодіжна політика в системі публічного управління: сутність, принципи та інституційні моделі. *Сучасні політичні візії*. 2025. № 1(3). С. 39–46. DOI: <https://doi.org/10.32782/3083-5755/2025/1-7>.
9. Checkoway B. What is youth participation? *Children and Youth Services Review*. 2011. Vol. 33. No. 2. P. 340–345. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2010.09.017>.
10. Council of Europe. Meaningful youth participation. Democracy here. Democracy now. URL: <https://www.coe.int/en/web/democracy-here-now/meaningful-youth-participation> (дата звернення: 22.07.2026).
11. Council of Europe, European Commission. Youth political participation. Youth Partnership. Strasbourg: Council of Europe, 2023. URL: <https://pjp-eu.coe.int/en/web/youth-partnership/youth-political-participation> (дата звернення: 04.08.2026).
12. European Union. EU Youth Strategy 2019–2027. EUR-Lex. URL: <https://eur-lex.europa.eu/EN/legal-content/summary/eu-youth-strategy-2019-2027.html> (дата звернення: 12.08.2026).
13. Head B. W. Why not ask them? Mapping and promoting youth participation. *Children and Youth Services Review*. 2011. Vol. 33. No. 4. P. 541–547. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2010.05.015>.
14. OECD. OECD Guidelines for Citizen Participation Processes. Paris: OECD Publishing, 2022. 94 p. DOI: <https://doi.org/10.1787/f765caf6-en>.
15. OECD. Exploring New Frontiers in Citizen Participation in the Policy Cycle. Paris: OECD Publishing, 2025. DOI: <https://doi.org/10.1787/77f5098c-en>.
16. Rowe G., Frewer L. J. A typology of public

engagement mechanisms. *Science, Technology & Human Values*. 2005. Vol. 30, No. 2. P. 251–290. DOI: <https://doi.org/10.1177/0162243904271724>. **17.** Schafer J. G. A systematic review of the public administration literature to identify how to increase public engagement and participation with local governance. *Journal of Public Affairs*. 2019. Vol. 19, No. 2. e1873. DOI: <https://doi.org/10.1002/pa.1873>.

REFERENCES:

- 1.** Baidarova, O., & Pechonchuk, M. (2025). Uchast molodi v diialnosti molodizhnoi rady terytorialnoi hromady [Youth participation in the activities of a territorial community youth council]. *Visnyk KNU im. Tarasa Shevchenka. Sotsialna robota*, 1(11), 17–28. <https://doi.org/10.17721/2616-7786.2025/11-1/2>. **2.** Voichuk, M. V., & Mishchuk, M. O. (2025). European standards for civil society participation in the implementation of youth policy. *Aktualni pytannia u suchasni nautsi*, 11(41), 90–98. [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-11\(41\)-90-98](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-11(41)-90-98). **3.** Voichuk, M. V., & Slovik, Kh. O. (2025). Konsultatyvno-doradchi orhany yak instrument zabezpechennia hromadskoi spivuchasti v upravlinni hromadoiu: otsinka efektyvnosti ta shliakhy optymizatsii [Consultative and advisory bodies as a tool for ensuring public participation in community governance: Assessment of effectiveness and ways of optimisation]. *Natsionalni interesy Ukrainy*, 11(16), 1075–1082. **4.** Zakon Ukrainy «Pro osnovni zasady molodizhnoi polityky» [Law of Ukraine “On the Basic Principles of Youth Policy”]. (2021, April 27). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 28, Article 234. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1414-20#Text>. **5.** Maselko, V. M. (2025). Problemy ta perspektyvy rozvytku molodizhnoi polityky terytorialnykh hromad [Problems and prospects for the development of youth policy of territorial communities]. *Visnyk Poltavskoho derzhavnoho ahrarnoho universytetu. Seriya «Publichne upravlinnia ta administruvannia»*, 4, 54–59. <https://doi.org/10.32782/pdau.pma.2025.4.9>. **6.** Ostapenko, M. (2024). Uchast ukrainskoi molodi u diialnosti terytorialnoi hromady: motyvatsiinyi aspekt [Participation of Ukrainian youth in the activities of a territorial community: Motivational aspect]. *Naukovyi chasopys UDU im. Mykhaila Drahomanova. Seriya* 22, 35, 39–47. <https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series22.2024.35.05>. **7.** Savitska, V. (2026). Heneza rozvytku zasobiv administratyvno-pravovoho zabezpechennia uchasti hromadian u publichnomu upravlinni v Ukraini: teoretyko-metodolohichniy aspekt [Genesis of the development of means of administrative and legal support for citizens’ participation in public administration in Ukraine: Theoretical and methodological aspect]. *Visnyk KNU im. Tarasa Shevchenka. Yurydychni nauky*, 1(131). <https://doi.org/10.17721/1728-2195/2026/1.131-12>. **8.** Shchetyna, A. M., & Frosiniak, R. V. (2025). Molodizhna polityka v systemi publichnoho upravlinnia: sutnist, pryntsypy ta instytutsiini modeli [Youth policy in the public administration system: Essence, principles and institutional models]. *Suchasni politychni vizii*, 1(3), 39–46. <https://doi.org/10.32782/3083-5755/2025/1-7>. **9.** Checkoway, B. (2011). What is youth participation? *Children and Youth Services Review*, 33(2), 340–345. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2010.09.017>. **10.** Council of Europe. (n.d.). Meaningful youth participation. Democracy here. Democracy now. <https://www.coe.int/en/web/democracy-here-now/meaningful-youth-participation>. **11.** Council of Europe, & European Commission. (2023). Youth political participation.

Youth Partnership. Strasbourg: Council of Europe. <https://pjp-eu.coe.int/en/web/youth-partnership/youth-political-participation>. **12.** European Union. (2018). EU Youth Strategy 2019–2027. EUR-Lex. <https://eur-lex.europa.eu/EN/legal-content/summary/eu-youth-strategy-2019-2027.html>. **13.** Head, B. W. (2011). Why not ask them? Mapping and promoting youth participation. *Children and Youth Services Review*, 33(4), 541–547. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2010.05.015>. **14.** OECD. (2022). OECD Guidelines for Citizen Participation Processes. OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/f765caf6-en>. **15.** OECD. (2025). Exploring New Frontiers in Citizen Participation in the Policy Cycle. OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/77f5098c-en>. **16.** Rowe, G., & Frewer, L. J. (2005). A typology of public engagement mechanisms. *Science, Technology & Human Values*, 30(2), 251–290. <https://doi.org/10.1177/0162243904271724>. **17.** Schafer, J. G. (2019). A systematic review of the public administration literature to identify how to increase public engagement and participation with local governance. *Journal of Public Affairs*, 19(2), e1873. <https://doi.org/10.1002/pa.1873>.

Voichuk M. V.

PhD in Economics, Senior Researcher

ORCID ID: 0000-0002-3848-9708

maksym.voichuk@lutsk-ntu.com.ua

¹Lutsk National Technical University, Lutsk, Ukraine

CONCEPTUAL FOUNDATIONS OF YOUTH PARTICIPATION IN PUBLIC MANAGEMENT AND ADMINISTRATION

The article substantiates the conceptual foundations of youth participation in public governance and administration, taking into account the need to distinguish between terms characterising the interaction between youth and public institutions. The study's relevance stems from the growing role of youth as active participants in shaping and implementing public policy, as well as the widespread use – in both academic and administrative practice – of the terms participation, involvement, and engagement, which are often treated as interchangeable. The study aims to clarify the relationships between these concepts and define their roles in fostering active youth citizenship. The methodological framework comprises terminological analysis, content analysis, the comparative method, a systems approach, and conceptual modelling. Based on an analysis of scholarly works, legal acts, and materials from international organisations, the study identifies the commonalities and distinctions among the primary forms of youth participation in public processes. The research proposes the following terminological distinctions: participation, involvement, engagement, influence, and co-creation. Participation is defined as the fact of youth taking

part in public processes; involvement as the degree of their inclusion; engagement as the nature and intensity of communication and collaboration; influence as the capacity to affect the content and outcomes of public decisions; and co-creation as the joint formulation of decisions, policies, and public initiatives. A conceptual model – participation – involvement – engagement – influence – co-creation – is proposed; it is not viewed as a universal hierarchy or a mandatory sequence, but rather as a framework that defines the interconnected analytical characteristics of youth participation. The model has been operationalised through a system of observable attributes and indicators, establishing a foundation for the subsequent empirical assessment of youth participation mechanisms at the levels of territorial communities, youth councils, and public policy formulation and implementation. The practical significance of the results lies in the potential to use the proposed approach to evaluate not only the existence of participation mechanisms but also the extent of their actual integration, interaction, and influence on public decision-making.

Keywords: public policy; youth; youth participation; public management and administration; engagement; interaction; influence; co-creation.

Отримано/Received:	19.08.2026
Прийнято до друку/Accepted:	14.09.2026
Опубліковано/Published:	18.09.2026

This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 License (<http://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>), which permits use and distribution in any medium, provided the original work is properly cited and the use is non-commercial.